

Memo Ontwikkelingen begrazing gebieden NSIJP

Omdat er zich afgelopen jaar doorslaggevende ontwikkelingen hebben voorgedaan binnen de werkgroep begrazing heeft het bestuur zich gebogen over het volgende vraagstuk:
Hoe gaan we verder?

In het jaar 2018 zijn er samen met de werkgroep verschillende ideeën gewisseld, meningen gevormd, beslissingen genomen en begin 2019 zijn enkele afspraken herzien.

Algemeen.

Vele jaren geleden is binnen het NSIJP een werkgroep Begrazingen gestart. Deze werkgroep heeft altijd autonoom onder het bestuur gefunctioneerd. Dit was een historisch gegroeide situatie. In 2015 heeft de werkgroep gevraagd de administratieve taken bij het NSIJP onder te brengen. Tegelijkertijd spelen vanaf dat moment ook ontwikkelingen in de begrazing waarvoor regelmatig een beroep op het bestuur is gedaan (De Lokker, Leudal). Het doel van de werkgroep was en is om NSIJP-leden de gelegenheid te bieden hun fokproducten te laten opgroeien in een natuurlijke omgeving waar zij zich zowel fysiek als mentaal kunnen ontwikkelen met hun leeftijdsgenoten.

Vandaag de dag kennen we echter vele particuliere begrazingsgebieden, vaak beheert en opgezet door leden binnen onze vereniging, er is dus een behoorlijk aanbod ten opzichte van de tijd waarin de werkgroep van start is gegaan. Er is dan ook een merkbare terugloop in de aanmeldingen van jonge paarden binnen de NSIJP-begrazingsgebieden, vooral de aanmeldingen voor merries is gezakt. Het NSIJP telde slechts nog 1 merrie gebied: De Groesplaat. Deze terugloop is mede een reden geweest om in 2018 de knoop door te hakken en daar de paarden definitief uit te scharen en geen nieuwe inscharingen vanuit de NSIJP meer te laten plaats vinden.

Voor de hengstengebieden, Markizaat en Junner-koeland is echter nog duidelijk interesse, Uiteraard kennen beide gebieden hun limiet in het aantal paarden (primair bepaald door de terreinbeheerder ic Brabants Landschap en Staatsbosbeheer) en zou een extra hengsten gebied wellicht welkom zijn.

Eind 2018 was er kort sprake van dat de begrazing van het Junner-koeland zou eindigen door persoonlijke omstandigheden van de beheerder en is er serieus gezocht naar een nieuwe beheerder, maar hier is geen reactie op ontvangen.

In vervolg daarop hebben de beheerders van het Junner-koeland aangegeven hun taken nog te willen voortzetten onder het NSIJP tot april 2020 en gaan daarna graag op eigen voet verder, maar dan niet meer aan het NIJSP verbonden te willen zijn.

Financieel en fiscaal.

De NSIJP kent als zijnde een vereniging bestaande uit vrijwilligers zekere structuren en culturen waaruit de vereniging is opgebouwd. Voornamelijk op fiscaal vlak vraagt dit de nodige aandacht wanneer er gesproken wordt over vrijwilligersvergoedingen en de wetgeving die hieraan vasthangt, ook beheerders van onze gebieden zijn vrijwilligers en vallen dus onder dit stelsel.

In het vergoedingsstelsel wat van origine werd gebruikt ontving een beheerder een vergoeding per paard per dag passende binnen de vrijwilligersvergoedingsnormen, wat op zich een faire regeling lijkt die ook jarenlang is gebruikt.

Echter in de 2 hengstengebieden is een verschillend maximaal aantal waardoor het ene gebied slechts minder dan de helft van het aantal paarden kan onderbrengen t.o.v. van de ander, een eerlijke verdeling is hier dus niet mogelijk. Er bestond dan ook een zekere onvrede over deze systematiek binnen de werkgroep, omdat men ongeacht het aantal paarden wekelijkse controle moet uitvoeren; er is dus sprake van een aantal standaard werkzaamheden ongeacht het aantal paarden wat in de kudde staat.

Per 1 jan 2019 zijn de fiscale normen rondom de vrijwilligersvergoeding aangepast, dit bood de ruimte om per jan. 2019 t/m april 2020 de afspraken over de beheerdersvergoeding te herzien en de beheerders een gewijzigde vergoeding aan te bieden. Zonder deze afspraken was het Junner-Koeland in 2019 zonder beheerders komen te zitten, nu kunnen we de 2 gebieden komend begrazingsjaar ter beschikking houden voor onze leden.

Deze vergoeding wordt mogelijk niet geheel gedekt door de tarieven waartegen leden hun huidige paarden hebben ingeschreven. Een tariefwijziging is mogelijk per 2020 (vast te stellen door ledenraad). Mocht er een tekort ontstaan op het onderdeel begrazingen dan wordt hiervoor het eigen vermogen van de begrazing aangesproken en komt dit niet ten laste van de algemene financiën van de vereniging. Dit eigen vermogen is door de jaren heen ontstaan doordat er soms kleine overschotten waren en er behoefte bestond aan een buffer in verband met mogelijke calamiteiten en onvoorziene omstandigheden.

Tarief

De tarieven die het NSIJP hanteert zijn jaarlijks door de Ledenraad vastgesteld en gebaseerd op de feitelijke kostprijs die aan een NSIJP-begrazing is verbonden. Het beheer en toezicht gebeurt door vrijwilligers en is aangepast op de omstandigheden in de gebieden en de kaders die de natuurbeheerders stellen. Het NSIJP heeft de begrazing altijd aangeboden vanuit de filosofie dat voor de jonge paarden een natuurlijke opgroeiomgeving wordt aangeboden, dat dit bijdraagt aan natuurbeheer en dat dit kostendekkend moest zijn, dit betekent dat de tarieven afgestemd zijn op de gemaakte kosten. Voor particuliere gebieden is vaak sprake van een hoger tarief, deze worden echter onder een heel ander regime beheerd.

Voor 2020 zal het tarief voor het dan nog in beheer zijnde begrazingsgebied Markiezaat aangepast worden aan de nieuwe vergoedingsnormen. Omdat het beheersregime verder niet verandert (vrijwillig en weinig intensief) zal dit tarief ook niet ingrijpend wijzigen. Gezien het geringe aantal plaatsen dat het NSIJP aanbiedt en gezien de vorm waarin dat gebeurt verwachten wij geen frictie met de particuliere begrazingsgebieden. Met name voor jonge hengsten is er een grote behoefte aan gebieden en wij zijn blij daar met het Markiezaat in ieder geval een mogelijkheid voor te kunnen bieden.

Voorzetting 2019.

Zoals het er nu voor staat zal dus per april 2020 nog 1 hengsten begrazingsgebied vanuit het NSIJP aangeboden worden- "Het Markiezaat".

Het bestuur vindt het voor de Nederlandse fokker van het IJslandse paard van grote waarde dat deze vorm van begrazing beschikbaar blijft. Helaas zien wij geen mogelijkheden meer gebieden onder de vlag van het NSIJP in stand te houden. Het vinden van beheerders die de vrijwillige beheerswerkzaamheden binnen de voor het NSIJP-geldende condities willen uitvoeren blijkt niet haalbaar. Het NSIJP kan en wil zich niet op de particuliere markt begeven. Gelukkig voorziet de particuliere markt inmiddels in een behoorlijk aanbod.

Wat wij wel kunnen bieden is het inventariseren van de begrazingsgebieden voor IJslandse paarden en deze informatie in overleg met de aanbieders te delen met onze leden op de NSIJP-website. Hiermee kunnen wij invulling geven aan ons streven naar informatie-uitwisseling en optimalisering van de dienstverlening aan onze leden.

Rest ons de vraag hoe in de toekomst het eigen vermogen voor de begrazing in te zetten wanneer er in de toekomst nog 1 NSIJP-begrazingsgebied over blijft. Wij horen graag suggesties vanuit de Ledenraad en willen hier in november 2019 met een voorstel op terugkomen.

NSIJP

Nederlands Stamboek voor IJslandse Paarden